

NYNORSK OG BOKMÅL

Er valfridom eit problem?

■ 22.1. stod ein kronikk i Aftenposten som sende sjokkbølger gjennom språklandskapet. Nynorsknormalen hadde framleis for mykje valfridom! Kronikken gjekk landet rundt på Internett, og mange meiner at nynorsk er for vanskeleg.

Tenk deg at ein kan skrive setninga «vi ønskjer dykk velkomne» på seksten ulike måtar (ein kan velje mellom vi og me, ønskje, ønske, ynskje, ynske og dykk og dokker). For ei krise! Ingen kan vel lære dette!

Det rare er at ein godt klarar å velje éin favoritt i Twist-posed; dei fleste stemmer også berre på eitt parti, sjølv om det er mange å velje imellom.

Det er heilt utruleg kor lenge ein har klaga over dei valfrie formene i nynorsk. Meininga er jo trass alt at nynorsken skal kunne representere dialektmangfaldet i heile landet.

Det tyder sjølv sagt ikkje at ein sjølv skal bruke alle formene som er moglege, men at ein kan velje den forma som passar best

med dialekten, eller som ein likar best.

For moro skyld har eg sett i hop ei setning på bokmål. Den er nok ikkje like vanleg som «vi ønskjer dykk velkomne», men ho består av heilt vanlege ord: «Hånden brøt vannflaten pga. ham eller dem som trente så det sved.»

I denne setninga er det sju ord som potensielt sett vil kunne representerast av tjuve ulike ordformer i bokmål!

Dei valfrie formene i bokmål er då: hånden, handa, handen, handa; brøt, brøyt; vannflaten, vannflata, vassflaten, vassflata; ham, han; dem, de; trente, trenet, trenna; sved, svei, svidde.

No kjem det jo inn aspekt som stil og konsekvens. Former som «hånden» og «vassflata» vil nok neppe bli brukte av den same personen. Men potensielt sett er dette altså mogleg.

Korleis ville ein så kunne skrive den same setninga på nynorsk? Jo: «Handa braut vassflata pga. han/honom eller dei som trenna så det svei/sveid.» Det er faktisk berre to ord her som har alternative former.

Ville ein bokmålsbrukar vere i tvil om korleis han eller ho skulle skrive denne setninga på bokmål? Neppe.

Konklusjon: Alle som er imot valfridom i skriftspråka våre, bør finne seg betre argument for å rakke ned på den eine eller den andre målforma.

Jens Haugan

Hamar dialekt- og mållag

” Det rare er at ein godt klarar å velje éin favoritt i Twist-posed.

JENS HAUGAN

SVAR TIL PEDER-ARNE FARBERG

Fast jobb er viktig

■ Alle vet hvor viktig det er å få fast jobb. Inntekt og trygghet betyr mye. Det er lettere å gjøre en god jobb hvis kollegene stort sett er faste og det ikke er en evig rekke vikarer og innleide som stadig må læres opp.

Det er behov for vikarer, men det må begrenses til det som er strengt nødvendig, slik loven er i dag. Fordi Vikarbyrådirektivet kan tvinge oss til å svekke de bestemmelsene og tillate mer vikarbyråer og færre faste ansatte, vil SV, LO, Unio og VS ikke

gjeringer ennå. SV er imot. Det tror jeg Sp er også. Kun Ap vil trumfe det igjennom, med støtte fra Høyre og Frp. Det opprører og derfor er det viktig at Fellesforbundet og alle som deler SVs syn er med og overbeviser Ap om at de må snu. Og det er bare ett regjeringsparti som sier ja til direktivet.

Skal vi stoppe stoppe sosial dumping vet SV at vi må stå sammen med fagbevegelsen. Det håper jeg alle regjeringspartiene vil gjøre. Fellesforbundet

SAMLE KREFTENE: Etter at vi fikk nye fylkesting høsten 2011 har det er skriver Christl Kvam (bildet), Hege Søberg og Iver Erling Støen.

Et samlet Innland arbeidsplasser

LO og NHO jobber for å øke verdiskapingen i Hedmark og Oppland, og er opptatt av å opprettholde, utvikle og skaffe nye arbeidsplasser til regionen.

Det er krevende i en region som i liten grad får drahjelp av oljeinvesteringer og vekst i de maritime næringene. Det er derfor særlig viktig at vi spiller på lag og bruker alle gode krefter til å dra i samme retning.

I løpet av de siste ukene har mange miljøer sett behovet for at vi står sammen om de viktigste prosjektene for økt verdiskaping i vår region, nemlig et Innlandsuniversitet og dobbeltspor til Lillehammer.

Røster fra ulike miljøer ber om mer samarbeid mellom de to fylkene våre. Det er bra! For å lykkes må næringsliv, politikere, akademia og øvrige innbyggere i Innlandet legge bort de endeløse lokaliseringsdebattene og fokusere på det viktigste, skaffe regionen den infrastrukturen som er nødvendig for å øke regionens attraktivitet som bo- og arbeidsregion.

Ingen politiker på Stortinget ønske å bruke penger i en region hvor uenigheten er så stor at ikke er mulig å hente en politisk gevinst som sikrer gjenvalg. Å vilge penger til en region i man blir mottatt som en heil innbyggerne er en annen sak. Som parter i arbeidslivet et lyser LO og NHO at våre fylkepolitikere, som er viktige næringsutviklere i regionen, møtes tvers av fylkesgrensen.

■ «Arena Innlandet» ble blert som et samarbeidsforum de to fylkeskommunene med om å øke gjennomslagskraften i regionen i den nasjonale kampanje om ressurser.

Etter at vi fikk nye fylkesting høsten 2011 har det ennå ikke vært noe møte i forumet. Det tross for at vi i disse tider står an store prosjekter som krever samlende beslutninger og krever full innsats for å vinne fram.

Tiden er inne for å samle gode krefter. Hvis Innlandsuniversitet skal bli en realitet må lokaliseringsdebatten erstattes av